

16. Lecke: Jézus tanítása a szenvedőkről és a jócselekedetéről

Történt egy nap, hogy Sára az iskolába sietve az uzsonnás táskáját az omnibuszon felejtette, mert össze-vissza nézegette. Bámulta a színes kirakatokat és azon ábrándozott, hogy egyszer belőle is híres ruhatervező lesz. Ábrándozásából a buszvezető hangja riasztotta fel:

- Figyelem kedves utasaink, az Iskola utca következik.

Sára erre magára kapta iskolatáskáját, és máris törte magát az ajtó felé sűrű bocsánatkérések közepette, hiszen itt is, ott is a lábára lépett valakinek, vagy éppen a könyökével, vagy az iskolatáskájával sodorta el. Miután egy nagy ugrással lent termett a járdán, csak akkor vette észre, hogy az uzsonnás táskája fenn maradt az omnibuszon, ám az már tovább dőcögött a macskaköveken hangos nyerítés és nyikorgás közepette.

- Mi lesz most? esett kétségbe Sára ma hat óráig van, és anyu ráadásul a kedvenc szendvicsemet pakolta, meg azt a sütit, amit a nagyfi tegnap hozott. Ilyen gondolatokba merülve lépte át az iskola kapuját.

A tízórai szünethez közeledve egyre nagyobbakat kordult a gyomra, hogy Sára menydörgésnek hallotta, ezért aztán lopva nézett körül, hogy más nem hallotta-e. Attól félt, hogy őt is ki fogják csúfolni, mint Lilit az „osztály szegénykéjét”.

Lili mindig tojásrántottás kenyeret, meg egy almát hozott tízóráira, mert heten voltak testvérek, csak az édesanyja dolgozott, az édesapja egy baleset miatt munkanélküli lett.

Ám hamarosan Sára gyomra olyan háborgást rendezett, hogy azt már nem lehetett palástolni. Sárának, Bea - legjobb barátnője - volt a padtársa és miközben nagy élvezettel majszolta a szendvicset megkérdezte:

- Mi van Sára, te nem hoztál ma enni, azzal lenyelte az utolsó falatot is. Meghallotta ezt a többi „barátnő” is, és ott ették előtte nagy élvezettel a finomabbnál finomabb falatokat, egészen addig, amíg Sára hangos zokogások közepette kirohant a teremből, és elbújt az iskola háta mögötti bozótban. A szégyentől és a sírástól kipirult arccal ült egy bokor alatt, amikor valaki elállta előle a fényt, felnézett és Lili állt előtte.

- Szia Sára, hallom ma nem hoztál uzsonnát magaddal. Gyere megosztom veled az enyémet. Igaz, talán nem olyan finom, mint amit anyukád készít. Édesanyám mindig azt szokta mondani, hogy ahol hétnek jut, ott jut egy nyolcadiknak is.

Sára igen meghatódott Lili jóságán, mert hát bizony ő is nem egyszer gúnyolta az „osztály szegénykéjét”.

- Köszönöm Lili, - mondta, majd nagy élvezettel elmerült a rántottás szendvics elfogyasztásában. Úgy érezte, soha még ilyen finomat nem evett. Talán az önzetlen szeretet varázsolta mindennél finomabb ízűvé a falatot Sára szájában. A falatozás után így szólt Lilihez:

- Mondd csak Lili, miért segítettél nekem, amikor én olyan sokszor csúnyán bántam veled? Lili erre azt felelte:

- Tudod mi minden vasárnap elmegyünk a templomba, és ott a pap bácsi felolvassa Jézus tanítását, és épp a múltkor az „Irgalmas samari-tánus” történetét olvasata fel. Ha akarod elmesélem.

- Igen, nagyon kíváncsivá tettél!

- A történet tehát a következő:

„Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment. Rablók kezébe került. Ezek kifosztották, véresre verték, és félholtan otthagyták. Történetesen egy pap tartott lefelé az úton. Észrevette, de elment mellette. Ugyanígy közeledett egy levita is. Láta, de továbbment. Végül egy szamariainak is arra vitt az útja. Amikor meglátta, megesett rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött a sebeire és bekötözte, magát az embert pedig felültette teherhordó állatára, elvitte egy fogadóba és ápolta. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak ezzel a kéréssel: Viseld gondját, és ha többet költenél, visszatérve megadom neked.”

- Most már értem, hogy mi az igazi szeretet, - mondta Sára.

Attól a naptól fogva Sára és Lili elválaszthatatlan barátnőkké váltak, a tízórai szünetben mindig az alatt a bokor alatt ették meg a tízórait, ahol a barátságuk elkezdődött. Sára ezentúl minden vasárnap elkísérte Lilit és családját a templomba, mert szerette volna minél jobban megismerni Jézus tanítását.

Mit gondolsz, e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?

